

21 De zogeheten waterburcht

In het midden van de 19de eeuw waren in Ramsbeck, in het Sauerlandse Californië, volgens berichten van een ooggetuige “duizenden arbeiders actief, die overal stenen braken en muren optrokken, greppels groeven of gebouwen en machines in elkaar zetten. Het duurde het niet lang of de schoorstenen van stoommachines en ovens rookten. Daar draaiden de turbines en waren de machines aan het werk om het ertsgesteente te verkleinen.

Tot deze gebouwen behoorde ook de zogeheten waterburcht, die in 1854 als machinewerkplaats vanwege de ijzergieterij (grote gebouw links) verrees. Op de benedenverdieping werden de gietijzeren machineonderdelen gemonteerd en opgeslagen, op de bovenste verdieping bevonden zich de tekentafels. Omdat er tussen de ijzergieterij en de Valme voor de bouw van de werkplaats onvoldoende ruimte was, werd dit gebouw noodgedwongen over de beekbedding gebouwd.

De “waterburcht” overspant de beekbedding met twee bogen en werd uit grote stenen opgemetseld. Brede, verticale stukken muur en vensters met ronde bogen zijn geïntegreerd in de gevels. De voorzijde (van de Valmestraat uit gezien) is door gelaagde eindkappen opvallend versierd. Een breed gesteund zadeldak met erkers sluit dit momentele en hoogwaardige gebouw af, dat zijn belangrijke industriële functie door zijn verschijningsvorm duidelijk maakte.

De inmiddels -zoals andere overblijfselen uit deze tijd- onder monumentenzorg vallende “waterburcht” werd later nog als tekenbureau, resp. als magazijn van de mijnbouwonderneming gebruikt en vervolgens voor bewoning heringericht.